

Baseball-oppitunti Pallokentällä

USA voitti

Eilen Pallokentällä pelattu baseball-ottelu USA:n kisajoukkueesta muodostetun yhdistelmän ja Suomen joukkueen välillä oli kerännyt katsomoon vain noin 1000 henkeä. Amerikkalaiset olivat ottelussa aivan ylivoimaisia ja tekivät seitsemässä vuoroparissa vaivat-
tomasti 19 juoksua.

Amerikan kisajoukkueesta muodostettu yhdeksikkö hallitsi kansallis pelinsä täydellisesti ja oli monta porrasta Suomen joukkuetta korkeammalla pelin jokaisessa vaiheessa. Oli onni, että amatöörien maailmanmestarijoukkue Equitable Life sai matkaesteen, sillä tämän "harrasteliija-joukkueenkin" esitys kävi täysin pätevästä oppitun-
nista suomalaisille ja osoitti sen että maaottelumielessä voidaan baseballia ajatella vasta vuosien harjoitusten jälkeen. Suomalais-
ten suurin vaikeus oli tietysti lyönti laakasyötöistä. Monta mei-
käläisten lyöntivuoroa vaihtui jo kolmen miehen jälkeen ulkope-
liksi, todistaen näidenkin pitcherien oivallisia kierräheitoja. Suomalais-
ten pelaajien hitaus tuli myös Lehto lukuunottamatta selvästi ilmi. Onnistuneenkin lyönnin jälkeen amerikkalaiset ehti-
vät tarkoilla heitoilla toimittaa pallon ennen juoksijaa pesälle. Suomalaiset olivat heitoissa samanverran jäljessä vastustajastaan kuin muussakin pelitaidossa ja pesäpalloilijat ovat sentään sitä taitoa joutuneet harjoittamaan jo vuosikymmeniä. USA sai monta lahjajuoksua juuri epätarkkojen tai hitaitten heittojen ansiosta. Meikäläisten pallon kiinniotto oli myös yllättävän heikkoa, tosin Meilahti, Hanski ja Haukiala väläyttivät pariin otteeseen pesäpallossa hankittua taitoaan. Amerikkalaiset löivät varmasti, mutta pitkiä lentoratoja odotteli kansa heiltäkin turhaan.

Neljännessä vuorossa onnistui Columbon sivallus kuitenkin tar-
kalleen ja pallo löytyi mainostetusti Urheilukadulta, antaen lyöjälle ottelun ainoan "home runnin" eli kunniajuoksun.

Topi Ilola löi kerran suomalaisista pallon USA:n varavahdille, mutta tämä otti helpon kopin ja teki ilolasta kuolleen. Lehto nopeana juoksijana pääsi usein takapesien tuntumaan, mutta heikot lyönnit katkaisivat etenemisen jo ennen juoksuntekoyritystä. Eilinen ottelu tarjosi katsomolle erittäin vähän, mikä loppu-
lauseena todettakoon.

Kiila.

Baseballia Pallokentällä

Baseballin virallinen ensiesiintyminen veti eilen Pallokentälle noin tuhat katselijaa varmaankin enemmän uteliaisuudesta kuin muusta syystä. Onhan yleisesti tunnettua, että baseball on USA:n kansallispeli. Tiedettiin että USA:n joukkue oli koottu täällä vierailevasta olympiajoukkueesta ja että pelaajat ovat sitä harrastaneet jo koululaisjoukkueessa. Suomen joukkueella taas oli takanaan kahden vuoden harjoitus.

Odotettiin edes jonkin verran tasaväkistä ottelua - mutta erehdyt-
tiin. Suomen pelaajat tuottivat kertakaikkiaan pahan pettymyksen katselijoille pelillään. Ei riittänyt yksin se, ettei saatu lyön-
tejä onnistumaan, mutta lisäksi vielä kiinniotot ja varsinkin heitot epäonnistui-
vat luvattoman paljon, joten ottelun loppu-
tulos 19-1 USA:n hyväksi oli täysin oikeutettu. Saipa vielä Suomi aivan lopussa saamansa juoksun kuin lhjaksi. Tämän pelimuodon lyönnit ovat aivan erikoisluokkaa verrattuna pesäpallon lyön-
teihin. Lyönnin satuttua voi pallo lentää aivan päinvastaiseen suuntaan - laittomaksi..

...Lisäksi on pelissä useita sellaisia sääntötulkintoja,joita pelaajamme eivät oikein osanneet pelin aikana hyväkseen käyttää.

Peli vaatii isomman kentän kuin pesäpallo ja jo se asettaa pelin laajenemiselle suuria esteitä maassamme.Baseball-peli tulee maassamme olemaan melko pienen kannattajajoukon harrastama. Mitä varsinaisiin pelitapahtumiin tulee,oli niitä melko vähän, juuri syötöistä riippuen.Vasta 30 minuutin kuluttua pelin alusta tuli ensimmäinen kunnan lyönti.Tämä todistaa ottelun köyhyyttä. Yksi kunniajuoksu tuli 55 min.kuluttua - ottelun ainoa. Toivottavasti nämä pelit pysyvät maassamme vain näytösottelujen puitteissa.

Maila.

Baseballia ei opita hetkessä

USA:n jalkapallojoukkue löi pesäpalloilijamme jopa 19 - 1

Pallokentälle tiistai-iltana saapunut parituhantinen yleisö istuskeli jännittyneenä ja täynnä odotusta. Olihan luvassa ensimmäinen baseball ottelu Suomessa. Tosin tätä amerikkalaisten kansallispeliä oli yritetty esittää meillä jo aikaisemminkin, mutta pelitaidon puuttuessa varsin huonolla menestyksellä. Nyt oli vastassa puhdas jenkkijoukkue ja tiedettiin suomalaisjoukkueen harjoitelleen tiiviisti monilla leireillä ja peliin USA:ssa tutustuneen maisteri Klaus Karvosen johdolla.

Hyvää baseballia pallokentällä aika ajoin nähtiinkin, mutta valitettavasti ainoastaan jenkkien esittämänä. USA:n olympiajalkapallojoukkue nimittäin voitti suomalaisista pesäpalloilijoista kootun yhdeksikön peräti 19-1. Eikä noiden numeroiden saavuttamiseen tarvittu vielä sitä kaikkea yritystoa ja pelitaidon esittämistä, mitä jenkeillä mahdollisesti olisi ollut "takatassaan".

Home run oli komea

Pelin kulusta riittääkään se maininta, että USA aloitti vieraillevana joukkueena amerikkalaisen tavan mukaan sisävuorolla, jolla se myöskin aloitti juoksutehtailunsa. 3-0 johto syntyi niin helposti-tai paremminkin helpon näköisesti-että luulimme jo pelin päättyvän jonkinlaisiin koripallonumeroihin esim. 46-26.

Pelin myöhemmät vaiheet osoittivat kuitenkin jenkkien ylivoimaisuuden. Poikamme eivät saaneet tehdyksi yhtään juoksua-USA:n pelaajat näet väen väkisin halusivat antaa Suomen joukkueelle lohdutuspinnan viimeisessä vuorossa-jenkkien puolestaan pinkoessa tämän tästä kotipesän turvaan. Se viimeisen vuoron suomalaisjuoksun tekoyritys olikin jännittävin tilanne koko ottelussa. Suomi oli viimeistä vuoroaan sisällä, kaksi kuollutta ja "Jammu" Suokalla viimeinen lyönti. Huti olisi pitänyt Suomen juoksuutilin nollassa, mutta "Willie" pitcheerasi tarjotin pallon "Jammulle", sellaisen johon oli pakko osua-nolla meni rikki jenkkien suureksi riemuksi. Nähtiin siinä pelin kuluessa se kunniajuoksukin, vahvan vasenkätisen Colombon tekemänä. Hän pamautti pallon katsomon katolle ja sitä tietä sallinkatua pitkin lähelle Mannerheimintietä. Pituuutta mitattiin siihen lyöntiin jo pitkälti toista sataa metriä.

Mitä sanottiin.

Emme ole pätevä arvostelemaan baseballia, mutta keskustelu pelin aikana jenkkien kanssa toi seuraavia lausuntoja.

Suomalaiset heittävät ihmeen epätarkasti. Noilla yliheitoillahan pääsee juoksemaan monia pesänvälejä aivan ilmaiseksi. Ja kiinnittokin on vähän niin ja näin. Näkyy siellä sentään joku osaavan hyvinkin siepata pallon-Emu Meilahti ja Olli Hanski olivat puhujan silmissä meikäläisten parhaita. "Yhdyimme baseball asiantuntijaan täydellisesti".

Klaus Karvonen oli täysin rauhallinen pelin aikana. Onhan luonnollista, että emme voi vielä antaa täyttä vastusta jenkeille. Toisaalta on huomattava, että nämä pelaajat ovat jokainen pelanneet tätä peliä yliopistojen joukkueissa, eikä se ole mitään pientä se. Heittojemme epätarkkuus ja selvien pallojen pudotus on taas puhtaasti hermoilua. Osataanhan nuo taidot meillä pesäpallosta miten hyvin tahansa. Lyönti on eri asia. Emme voi vaatia, että suomalainen baseballin pelaaja osuu ensimmäisessä ottelussaan edes 50% syötöistä, siksi kieroja kierteitä tuolta jenkipitcheriltä lähtee. Yhdyimme "Klasunkin" sanoihin epäilemättä. Pallokentän ruohomatolle hiippaili kaikessa hiljaisuudessa Tahkokin seurailen baseball-esitystä mieltäväisin ilmein: Kyllä

Jatkuu...

...Kyllä se tuo yliheittopykälä pesäpallosäännöissäkin ehkä kaipaisi hieman korjailua. Tuli vain mieleen kuin näen noiden jenkkien heittävän prikulleen jokaisen heittonsa ja meidän parhaiden pesäpalloilijoiden viskovan pallon minne sattuu. Ties montako juoksua jenkit ovat noilla harhaheitoilla saaneet. Olisiko sitten poistettava kokonaan rajoitukset yliheitolla etenemisestä kuten tässä baseballissa, on asia erikseen, joka tapauksessa silloin heitot paranisivat." Emmekä voineet olla yhtymättä Tahkonkaan ajatuksiin.

R-a

Emme osaa vielä:

USA:n jalkapalloilijat baseball-opettajina
Löivät miehistömme Pallokentällä eilen 1-19

19-1 numerot nähtiin eilen Pallokentän numerotaululla osoittamassa sitä, etteivät suomalaiset pesäpalloilijat vielä osaa pelata amerikkalaista baseballia. USA:n olympiajalkapallojoukkue näet päihitti suomalaisista pesäpalloilijoista kootun yhdeksikön alussa mainituin numeroin. Ei edes se, että jenkkien juoksuista 11 syntyi yliheittojen ansiosta paranna poikiemme arvosanaa. Kylmä tosiasia on, että Suomessa ei vielä osata baseballia, asia erikseen on, pystymmekö tšekäläisissä oloissa sitä ajan mittaan oppimaan.

Ottelun alussa Suomen joukkueen pelipäällikkö Kallari Ihalajnen ojensi USA:n joukkueelle muistolahjana Suomen Pesäpalloliiton viirin. Kotijoukkue asettui amerikkalaisen tavan mukaan ensin ulkovuoroon ja siitä se sitten alkoi - se jenkkien juoksu-tehtailu nimittäin. 3-0 ensimmäisessä vuorossa ja tasaisesti seuraavissa tippui pinnoja lisää vieraille milloin omiemme yliheittojen, milloin vieraiden hyvien lyöntien ansiosta. Nähtiinpä se kuuluisa "home run'kin" vankkatekoisen vasurin Colombon sivaltaessa pallon pääkatsomon katolle ja sitä tietä Urheilukadulle.

Jenkit halusivat lohduttaa

Suomen joukkueen asettuessa viimeiselle lyöntivuorolleen näkyi selvästi, että jenkit halusivat antaa Suomelle lohdutusjuoksun. Vähältä piti kuitenkin, että USA olisi tässä epäonnistunut, sillä kahdella kuolleeella ja mies kolmosella tilanteessa piti jenkkien pitcherin-syöttäjä-suorittaa erinomaisen varovainen heitto, jotta Jammu Suokas olisi siihen osunut. Näin saatiin parin tahallisen yliheiton ja pudotuksen jälkeen suomalaisten nolla rikki.

Suomen joukkue on pystynyt parempaanakin baseballsuoritukseen. Nyt hassattiin luvattoman paljon heittoja turhalla hätäilyllä. Ja kaksi seikkaa, joita yhä edelleen on jauhettava ennen kaikkea muita asioita; jos mieli tässä USA:n kansallispelissä päästä jyvälle: 1) Syöttö (on tehtävä tekemällä kunnon kierteitä taitavia pitchereitä) ja 2) on opittava lyömään, ennen kaikkea osumaan. Baseballissa tuskin kukaan pystyy etukäteen tarkoin arvioimaan ja suunnittelemaan sivalluksensa suunnan. Nämä kun opitaan, niin ei tarvitse hävetä esitystään.

On saatava "ravata"

"Pitäisiköhän sitä oikeastaan pesäpallossakin muuttaa se yliheitto pykälä ankaremmaksi. Jos pelaajat saavat juosta rajattomasti harhaheitoilla, tulisivat heitot varmaan tarkemmiksi, kuten asian laita baseballissa on", laushti professori Tahko Pihkala peliä seuratessaan. Mielestäni Tahkon sanoissa oli jotain, jota pesäpallopiireissä kannattaa pohtia.

Ripa.